

עין משפט  
נר מצוה

(א) [קָמָן עַג. חוּלִין פֶּד:]  
(ב) [בִּרְכוּת כֹּה. וְשִׁנִּי:]  
(ג) פֶּסַחִים כּו: [עִשִּׂי:]  
(ד) פִּי" [בְּעִרְוָן] דָּבָר  
שֶׁמוֹמָן לְשׁוּעָה עִלּוּ כִּלִּי  
בִּכְסֵיכָא פִּי"א גּוֹלֵא מַמֵּשׁ  
הַמִּסּוֹס: פִּי"א דָּף כּו:  
פִּירְשׁוּ כִּמוּ נִגְרָד לְגִיתָא  
(ה) שֶׁס, (ז) שֶׁס: פֶּרֶה פִּי"ב  
(ח, יד, ט) בִּרְכוּת לֵי: מַסְהִירָן  
(ט) [קָמָן לֵי: מַסְהִירָן  
פֶּד: עִשִּׂי:] (ט) בִּסֵּא:  
נִסְתָּקִין: (י) [מַגְדֵּר לֵי:]  
(כ) [דִּלְרִים כֵּל] [שֶׁס:]  
(מ) [וּקְרָא כֵּל] [וְשִׁי:]  
הַיֵּעַן מוֹס' קָמָן עַג. וְמוֹס'  
חוּלִין פֶּד: (ט) וְשִׁי' וְשִׁי'  
חִטּוֹן: (פ) [עִשִּׂי] עִשִּׂי

1 וְהָיָה הָעֵיז הַקָּרוֹבָה אֶל  
הַחֹלֶל וּלְקוֹחוֹ וְזָנִי הָעֵיז  
וְהוּא עֹגֵלָת בָּקָר אֲשֶׁר  
לְהָא עֶבֶד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא  
מִשְׁכֵּה בַעַל:

דברים כא ג

2 לֹא תִרְאֶה אֶת שׂוֹר  
אֲחִיךָ אוֹ אֶת שׂוֹי נְדָבֶיךָ  
וְהוֹעֲלֵמְתָּ מֵהֶם הַחֲבִים  
תִּשְׁיָבֻם לְאֹחִיךָ:

דברים כב א

3 אָפֶס כִּי אֵל זִיחָה בָּךְ  
אֲבִיוֹן כִּי בָרֵךְ יִרְבֶּךָ יי  
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ  
נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ:

דברים טו ט

**לעזי רש"י**  
קביל"א [קביל"א]. יתד,  
קסרסול.  
קופל"ה [קופל"א]. צמד.  
דדיל"ש. קנוקנת.

**מוֹכֵר רֶשִׁי**  
 יִסְכּוֹר פּוֹעֵלִים  
 וְיִסְכּוֹר לֵהָן שׁוֹרֵיִם  
 עַל  
 לְמַדְוֹס וְהִסְכִּיחוּ הַשׁוֹרֵיִם  
 וְיִסְכּוֹרֹם (לָשׁוֹן תְּהִיבָה)  
 וְיִכְרְמוּ וְהַמְלֵכָה  
 עֲלָה תַעֲלֶה לְכָלֹס שְׁאִין  
 מוֹשְׁקִין לֶכֶךְ (חֲזוֹנִי 19א.)  
 אֵלֶּא מַהֵּא לִיכֵב  
 מִשְׁמַע מִיבִידֵּא.  
 דּוּדֵא  
 מַמְזִין אֶל כּוֹלֵה דּוּקָא, אֵלֶּא  
 שְׂדֵא מִנְיִיה דּוּקָא, אִלּוּ רִישָׁא  
 אִלּוּ סִיפָא, וְתַנֵּא אֶדְנִי אֶלּוּ  
 הִיאָוּ לִי דִּמְעֵי הִי מִנְיִיה  
 דּוּקָא דְנִגְמַר מִנְיֵהּ (שְׁבַת  
 13ב.)  
 לִצְרִיבָה. לִי שֵׁלֵא  
 אֶלְלֵנוּ עַשׁ (פְּסוּלִים 10ב.)  
 הַבְּנִינָה לְרַבְקָה. עֲנֵלֵה

דוקא בשיתות כסות מציעא ליה וליה  
דדמי ליה דשמא יניחנה שטוחה  
יותר מדכי נזרבה עד שיתקלקל  
צבל כספר אמרינן דקורא בהן אף  
ע"ג לזורכו הוא כמו נזרבה ולא  
גזרין דליכא למישא למידי כיון שקצצו  
לו זמן אחד לשלש יום או אחד  
ל"ב חדש שא לא ילמוד בן בחמה  
לא יקרא וישנה וכלי נחשת דמיא  
לקמן דמשמש אפי' בחמין וכלי כסף  
בזיון אפי' לזורכו מותר כיון שעל  
די אותו תשמיש אינו יכול לבא  
לידי קלקול ותדע דאי דוקא לזורח  
הכלי מאי פירא פקדון מאי עבידיה  
גביה כ"ש שהוא שומר ים לו לעיין  
שלא יתקלקל א"ש פ"ה שהעלים אינם  
אומרים לו להשמש;

ולכן פתח אלמלא וללורכו וללורכה  
 ששיי פמז ונורכו ואסור ומשיי דסר  
 דאורייתא פסולה כמו צא עלי' דם  
 דפסולה מדרב פפא וא"ת ואמאי  
 מייתי הדיא דשכן עליה עוף ואי  
 משום דרב פפא אמר למלתיא עלה  
 אמאי לא אמר אהך דהכניסה לרבך'  
 וי"ל משום דצרייתא היא אצל הך  
 דשכן עליה עוף היא מתניחין:

**אָר** עובר דינחא ליה. וא"ת ויפטר אדומה מנלן דבעינן דינחא ליה דבשלמא למאן דיליף (סוטה 77 מו.) עבודות צברה מג"ש? עול ניחא אלא למאן דלית ליה ג"ש? ומשנה עבודות צברה ופוסיה מנלן דבעינן דינחא ליה וי"ל דכיון דשוין בצפול עול ועבודות גס לענין דינחא ליה י"ש להשוותן וא"ת ועלה עליה זכר אמאי פסולה הא ודאי לא ניחא ליה להפסול פרה שדמיה יקרים בשביל דבר מועט וי"ל דאם היתה כשירה הוה ניחא ליה ולבך דין להכשיר וא"ת הכניסה לזכר ואין אמאי כשירה מאי שגא מעלה עליה זכר דפסולה וי"ל דהתם לא ניחא ליה דנישמה שאינו מרויח כ"כ דבלאו הכי נדושת התצוה וא"ת אי לא ידע בשעת עליית הוכר אמאי פסולה מאי שגא מהכשר דלמירינן לעיל (דף כג.) נגבו אינן צדי יוון ואם נאמר דלא מיפסלא אלא כשידע בשעת עלייתו א"ש ואתי נמי שפיר הא דתנן (פרה פ"ג מ"א.) פרה שנוצרת ר"ל מכשר וזהו וי

תורה ולא עשו לפנים משורת הדין. ת"ר והתעלמות פעמים שאתה מתעלם כיצד וכן ואינה לפי כבודו אבל כהן והיא בבת הקברות לא ירביע מאי טעמא דהא כהן מהויר בטומאה עשה ולא תעשה עשה שנאמר וקדשתו קדשים יהיו לאלהיהם לא תעשה שנאמר לנפש לא יטמא בעמיו והשבת אברה' עשה היא שנאמר השב תשיבים לאחי' ולא אתה עשה ודתי לא לא תעשה והעשה ודתי לא יטמא לא אחיני אסורם ממני משום